

SIRDSPRIEKŠS

Maijas avīzīte

Nr. 45.

Mazsalaca, 2020. gada septembris

ES RUNĀJU AR TIEM, KURI MANI DZIRD UN SAJŪT...

Vienā aplī mēs stāvam

ap vienu ugunskuru
nedziesti uguntiņ kuries
gaismiņa noturēs

nedziesti uguntiņ kuries
nes dzirksteles debesīs augstu
kamēr tu kuries uguntiņ
mums siltas plaukstas

kamēr tu kuries uguntiņ
mums dziesma mutēs
vienā aplī mēs stāvam zem
zvaigznēm

ar siltumu pakrūtē

Maija Laukmane

Šorīt sajutu rudens smaržu, kad mitrajā gaisā sasmaržo dilļu sēklu un cukurīšu smaržu un kad zāle zem kājām šķiet tik zaļa un lekna.

...Un es aizdomājos par šo aizejošo vasaru, kas ārpusē bijusi mierīga - kā palēninājuma režīmā ieslēgta.

Taču manos iekšējos procesos šis laiks ir palaidis ātrvilciena režīmu... Un arī satiktajos cilvēkos redzu, ka daudziem notiek pārmaiņas. Ikvienam notiek intensīvi un pārmainoši savi iekšējie un ārējie procesi, taču mērķis ir viens - atbrīvot no visa, kas vēl joprojām traucē skaidri sadzirdēt savu sirdsbalsi. Katram tas notiek savādāk, jo traucējošais katram ir cits.

Šī ir otrā vasara, pēc kuras ir sajūta, ka atdzimstu no jauna. Rudens ir ražas novākšanas laiks - jau tagad zinu, ka mana fiziskā realitāte piedzīvos pārmaiņas. Tas nekas, ka nav ne jausmas, kā tas notiks un kā tas izskatīsies!

Šis ieraksts ir sveiciens visiem, ar ko kopā (kaut dzīvē katrs pa savam un citā vietā) ejam šo ceļu - ceļu būt pašam, saskaņā ar savu iekšējo balsi un, piedzīvojot, izpaužot sevi ikdienas dzīvē, šo pasauli padarot par kriptatiņu skaistāku!

Priekā, mīļie!

Anita

Dvēseles vibrācija

♥ Izveido altāri vai apmeklē savu spēka vietu, lai savienotos ar savu Dievišķo sākumu.

Tava svētvieta jau ir tevī. Izveidojot altāri vai apmeklējot savu spēka vietu, tu savienojies ar to enerģiju, kas ar lūgšanām tika radīta caur gadsimtiem. Un šai enerģijai ir milzīgs spēks, kas palīdz tavai dvēselei atrast savu īsto vietu ārējā pasaulē.

Šī enerģija ļaus vieglāk sajūst senās gudrības, kas mīt dziļi tevī. Ļauj savai Dvēselei līksmot un priecāties, ļauj tai sajūsties savās mājās. Dvēsele vienmēr tiecas uz savām mājām - un šīs mājas ir prieks un līksmība.

Nav svarīgi, kas tā ir par svētvieta. Pats svarīgākais, ka tev tur ir labi. Tu vari izveidot savu altāri mājās, vari doties kādā garīgajā ceļojumā. Tu vari izveidot patvēruma vietu pļavā vai savā dārzā. Tavai dvēselei nepieciešama kāda klusa patvēruma vietiņa, kur tā var sajūsties savās mājās, sajūst vieglumu un laimi.

Vai tev ir sava klusa patvēruma vieta savai Dvēselei?

Kristīne Čerepenko ♥

Dzīve ir nepārtraukta iešana cauri Vārtiem. Tikko esi šķērsojis vienus, kā priekšā paveras citi Vārti.

Pirms ieiešanas jaunajā iespējā, ir jāatstāj kaut kas pie Vārtiem.

Tie var būt mūsu ieradumi, situācijas, cilvēki, kurus tik ilgi nēsājam sev līdz, ka esam jau pieraduši pie šī smaguma.

Tāpēc apstājies, ieklausies, atbrīvo sevi un tad dodies uz priekšu.

Uz saviem jaunajiem Vārtiem!

Jaunu iespēju.

Maija Kadiķe

Dzīve ir Tsa. Mīli savu dzīvi. Esi laimīgs. Pasmaidi. Pirms runā, paklausies. Pirms raksti, padomā. Pirms tērē naudu, nopelni. Pirms sāc lūgties, mācies piedot. Pirms izdari kādam pāri, iemācies sajūst. Pirms ienīsti, iemīli. Pirms nomirsti, dzīvo!

Uģis Kuģis

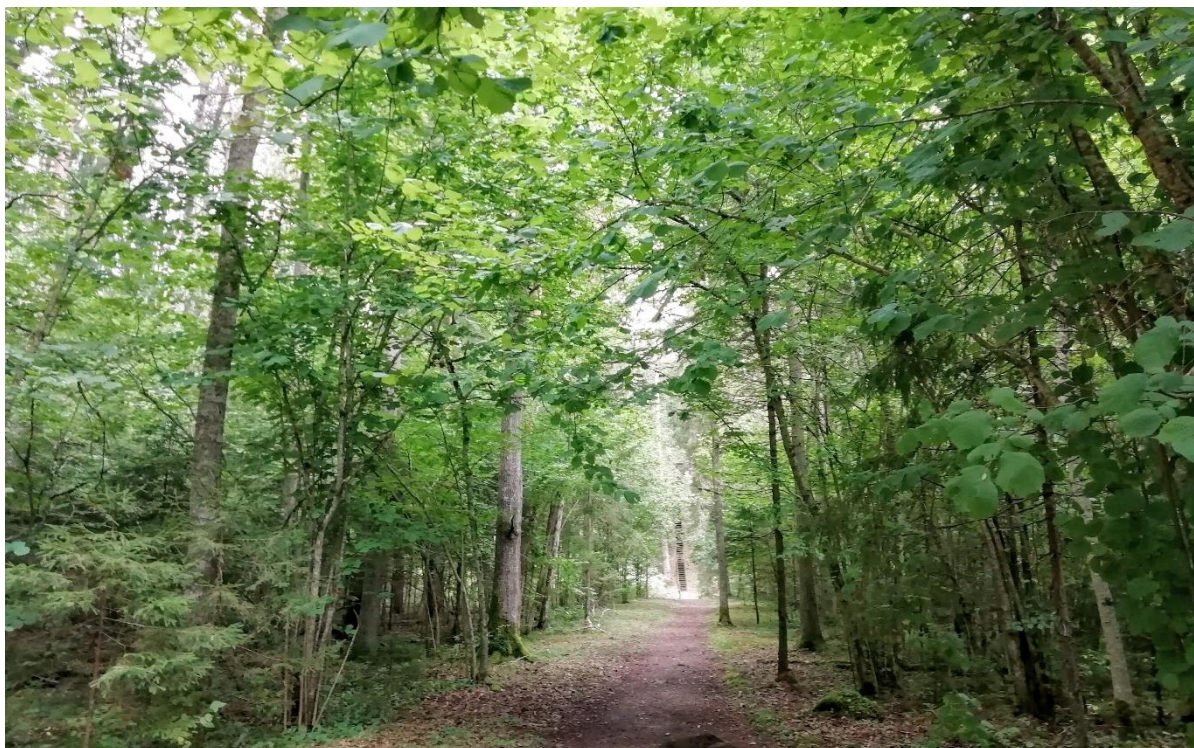
Runā ar tiem, kuri Tevi dzird.

Nav vērts sevi aizstāvēt un pārliecināt par sava viedokļa patiesumu, ja Tavā priekšā ir cilvēks ar citām vibrācijām. Jo vairāk Tu savā energolaukā ielaid šādus cilvēkus, jo vieglāk Tu padodies šīm sajūtām un emocijām. Kad Tu centies aizstāvēt savu viedokli un uzskatus, Tu pakļaujies dusmām un aizvainojumam, Tu piešķir pārāk lielu nozīmi citu vārdiem un teiktajam. Tu atdod spēku – savu pozitīvo enerģiju. Viss ir tikai viedoklis, subjektīvs redzējums.

Tev nav jāpārliecina otrs, lai Tu būtu sadzirdēts. Nevieni Tev nevar uzlikt savu ideju, ticību un redzējumu, to uzspiežot. Neuzspied savu viedokli otram un neatļauj kādam citam to darīt attiecībā pret Tevi.

Runā ar tiem, kuri Tevi dzird, kuru enerģētika sasaucas ar Tavu. Ar tiem, kurus Tu sajūti.

Indu Puri

CILVĒKS CEĻĀ

* **E**s aptuveni apjaušu, kurp dodos, bet īsti nezinu, kur atrodos. Kad aiziešu, kur man vajag, tad zināšu gan vienu, gan otru.

* Ceļš no prāta līdz sirdij reizēm aizņem gadus. Bet atpakaļceļš - tikai mirkli. Savukārt bērniem ir otrādi.

* Ceļā ir viegli iemācīties atlaist gan pašas lietas, gan atmiņas par lietām. Tiesa, ne visas.

* Ir kaut kas svinīgs un cēls tajā, kā pasaule plūst cauri ceļotāja uztverei. Kā tā atver viņu.

* Katru rītu ceļotājs mostas ar cerību, katru vakaru iet gulēt ar pateicību. Pat, ja līst lietus.

* Ceļotājs galu galā padodas apkārt esošajai dzejai un sāk kaut ko sapņaini dungot. Līdz aizkustinājums kļūst par kamolu kaklā.

* Brīžos, kad esi apmaldījies, visvairāk kaitina tas, ka katrs solis taču loģiski izriet no iepriekšējā.

* Kad krāmē mugursomu, satraucies par to, vai esi visu paņēmis. Kad to visu aizelsies nes, tad brīnies par to, cik esi bijis bailīgs.

* Ceļabiedrs ir daļa no ceļa. Iespējams, ka visgrūtākā.

* Jo labāks ceļabiedrs, jo vieglāk ir iet. Lai gan katrs no mums iet savu ceļu.

* Koku paļāvībai nav robežu. Katrs var pienākt, nolauzt kaut ko vai nocirst pavisam. Tomēr tie stāv un tiecas uz gaismu.

* Katrs, kurš ceļo kājām, iemācās priecāties par gaidīšanu. Jo tas nozīmē atpūtu.

* Laimi var mērīt ūdens malkos un miega stundās. Skaistumu var mērīt saulrietos. Bet var arī neko nemērīt.

#domas Vents Sīlis

DŽĪVE ESI TU PATS.

Es nemeklēju perfektu dzīvi, ideālus cilvēkus un apstākļus. Es necenšos mainīt vai ietekmēt notikumus un situācijas sev apkārt. Nepretendēju uz to, lai man viss patiktu un apmierinātu, lai būtu viegli un bezrūpīgi. Man nav svarīgi, lai viss notiktu pēc mana prāta un tā, kā man būtu izdevīgāk un ērtāk. Nebēgu, neizvairos un nepretojos tam, kas ir nepatīkams vai traucējošs. Es mieru nevērtēju augstāk par nemieru. Man klusums ir līdzvērtīgs skaļumam. Man asaras un skumjas ir tik pat skaistas kā smieklis un prieks. Haosā ir sava noteikta kārtība un harmonija. Iznīcība un sabrukums vienlaicīgi ir arī jaunrade. Dzīvība un nāve ir nebeidzama deļa, kur viss rodas un zūd, atkal rodas un zūd, un tā pa apli. Mēs visi dejojām melnholisko valse - te uz priekšu, te atpakaļ, te uz augšu, te uz leju, te ātrāk, te lēnāk, te saspringtot, te atslābstot. Visam sava vieta, laiks un iespējas.

Ja tomēr iezogas vēlme mainīt esošo, tad jāsāk ar sevi, jo katrs pats esam šis viss esošais un bez sevis nebūs nekas, ko atstāt vai mainīt. Bez sevis nav nekas, par ko priecāties, sajūsmināties, pateikties vai žēloties, skumt un dusmoties. Bez sevis nav nekas, ko mīlēt vai nīst.

Ja tu apzinies, ka esi, tad apzinies arī to, ka tu esi viss, kas ir, un nekā cita nav.

Kaspars Zlidnis

Sarkanais pīlādztīt's -

rudens atslēga,
vasaras nostalgija,
sajūtu rūgtenu sārtumu lūpās -
mirkļus,
kas balti reiz bija,
palaižu vējā kā pieneņu pūkas
viegluma vijīgā dejā,
pirms atnāk salna,
pirms uzsnieg sniegi,
logā plaukst orhidejas,
paliksi man smeldzīgais rūgtums uz lūpām -
mirkļi, kas balti reiz bija.

Sarma Upesleja

*Bērniņam tik laimītes,
Cik māmiņa iedziedāja,
Cik māmiņa iedziedāja,
Maziņam šūpulī!*

Šoreiz padomāsim par savu iekšējo bērnu, patieso, mūžīgo, maigo, dievišķo šūnu ar pamatinformāciju par mūsu nemirstīgo būtību. Es lūdzu, lai sadeg un pārvēršas pīšļos viss tas, kas traucē būt pašā Dieva tēvišķo patvērumu un Mātes Zemes dzīvības enerģijas uzturošo gādību.

*"Tas ir ļoti svarīgi - laiku pa laikam
Kļūt mazam, lai augtu liels.*

*Ja jūs to nevarat,
Jūs esat kaut ko pazaudējuši,
Spirāli,
Atdzimšanu!" (I.Ziedonis)*

Parunāsimies ar savu iekšējo bērnu, nodziedāsim viņam kādu dziesmu! Šodien!

Līga Kolneja

Raksti arī savas pārdomas, radošos darbiņus un ierosmes līdz katra mēneša **25.datumam** uz e-pastu: reinvalidemaija@gmail.com
www.draugiem.lv ; www.facebook.lv

Ar mīlestību, pateicību un prieku fotografēja, rakstīto savāca un šo radīja – **Maija Reinvalde**